

Folketingets Transportudvalg

Slotsholmsgade 10
1216 København K
Telefon 72 28 24 00
oim@oim.dk

Sagsnr.
2016 - 9863

Folketingets Transportudvalg har d. 22. december 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 239 (alm. del) til økonomi- og indenrigsministeren, som hermed besvares endeligt.

Doknr.
439262

Spørgsmål nr. 239:

Dato
26-04-2017

"Ministeren bedes redegøre for problematikken, som bliver rejst i debatindlægget "Statsforvaltningen har tænkt i to år – uden konklusion" bragt i Sjællandske den 16. november 2016."

Svar:

Jeg kan i anledning af spørgsmålet oplyse, at det på baggrund af udtalelser, som Socialministeriet afgav i 2003 og 2006 hidtil har været antaget, at botilbud med hjemmel i serviceloven kunne anvende busser, som botilbud stiller til rådighed for beboerne i botilbud til lovbestemte aktiviteter, også til beboernes private aktiviteter mod betaling af direkte og indirekte omkostninger. I transportministerens svar af 12. juni 2014 på TRU 756 (alm. del) er det blandt andet anført, at det er i strid med busloven at opkræve betaling uden tilladelse til erhvervsmæssig personbefordring efter busloven. Statsforvaltningen (nu Ankestyrelsen) har på den baggrund modtaget en række henvendelser fra borgere, kommuner og en region om betalingsspørgsmålet, herunder om tilbagebetaling af opkrævede beløb. Statsforvaltningen (nu Ankestyrelsen) har i brev af 5. oktober 2016 anmodet det daværende Social- og Indenrigsministerium om en udtalelse om problemstillingen, herunder om hvorvidt der er tale om en ulovlighed af en sådan klarhed, at det giver grundlag for anvendelse af sanktioner efter den kommunale styrelseslov.

Jeg kan videre oplyse, at en redegørelse for den i spørgsmålet nævnte problematik beror på lovgivning under Børne- og Socialministeriet samt lovgivning under Transport-, Bygnings- og Boligministeriet.

Økonomi- og Indenrigsministeriet har i den anledning indhentet udtalelser fra Børne- og Socialministeriet og Transport-, Bygnings- og Boligministeriet med henblik på en afklaring af problemstillingen.

Børne- og Socialministeriet har anført bl.a. følgende i sin udtalelse:

"Børne- og Socialministeriet kan oplyse, at serviceloven ikke udtrykkeligt regulerer botilbuds adgang til at lade buskørsel til beboernes private aktiviteter indgå i botilbudets virksomhed. Det er dog ministeriets opfattelse, at serviceloven giver mulighed for, at det enkelte tilbud som led i deres almindelige virksomhed tilbyder transport af beboerne til aktiviteter uden for botilbuddet som f.eks. ferie, hjemmebesøg og indkøb. Transporten til private aktiviteter bliver i givet fald et led i det konkrete tilbuds ydelse til beboerne.

Serviceoven giver mulighed for, at der kan opkræves betaling hos borgerne for ydelser efter loven. Det forudsætter dog, at der er fastsat specifikke regler om dette. Da der ikke er fastsat særlige regler om opkrævning hos et botilbuds beboere for transport til private aktiviteter, kan tilbuddet ikke opkræve særskilt betaling for kørslen.

Omkostningerne til transporten skal derfor afholdes sammen med botilbuddets øvrige omkostninger. Det vil sige, at omkostningerne indgår i beregningen af den takst, botilbuddet opkræver hos beboernes handlekommune.

På baggrund af udtalelser fra Socialministeriet i henholdsvis 2003 og 2006, har denne retstilstand været uklar, hvorfor nogle kommuner har opkrævet betaling fra beboerne for kørslen. Med henvisning til den uklare retstilstand vurderer Børne- og Socialministeriet, at der i disse tilfælde ikke har været tale om en klar ulovlighed fra kommunernes side.”

Transport-, Bygnings- og Boligministeriet har anført bl.a. følgende i sin udtalelse:

”Transport-, Bygnings- og Boligministeriet kan oplyse, at i de tilfælde hvor fx et bosted som led i dets almindelige virksomhed tilbyder transport af beboere til aktiviteter uden for bostedet, vil der både i henhold til busloven (motorkøretøj indrettet til befording af flere end 9 personer inkl. føreren) og lov om taxikørsel (motorkøretøjer indrettet til befording af højst 9 personer inkl. føreren) være tale om ikke-erhvervsmæssig personbefordring, som ikke kræver tilladelse. Det skyldes, at der ikke opkræves vederlag for den omtalte kørsel. Såfremt der blev opkrævet vederlag, ville der i henhold til de to nævnte love, være tale om erhvervsmæssig personbefordring, som kræver tilladelse.”

Økonomi- og Indenrigsministeriet finder, at det på baggrund af ovenstående udtalelser kan lægges til grund, at Børne- og Socialministeriet nu - i modsætning til tidligere - finder, at et botilbud vederlagsfrit kan stille transport til rådighed til beboernes private aktiviteter, at det ikke er lovligt at opkræve særskilt betaling for en sådan transport, og at Transportministeriet i lyset heraf finder, at der er tale om ikke-erhvervsmæssig personbefordring, som ikke kræver tilladelse.

Økonomi- og Indenrigsministeriet har sendt kopi af dette svar til Ankestyrelsen, som svar på Statsforvaltningens anmodning om en udtalelse om problemstillingen, herunder spørgsmålet om, hvorvidt der har været tale om en klar ulovlighed.

Økonomi- og Indenrigsministeriet har endvidere sendt kopi af svaret til Børne- og Socialministeriet samt Transport-, Bygnings- og Boligministeriet.

Med venlig hilsen
Simon Emil Ammitzbøll